

Het is de *stijl* van een hart.

De kunst van het natuurlijke hart, zou ik kunnen zeggen. Zulke vormen zijn er meer.

De geheele natuur is zoo.

Om u dit te bewijzen zal ik even, volgens mijn belofte, terugkomen op den Franschen schilder Paul Cézanne. Deze schilder bestudeerde nauwgezet de natuur. Ten slotte in zijn ouderdom, kwam hij tot de ontdekking, dat alle natuurvormen tot 5 mathematische grondvormen te herleiden zijn, tot:

de kubus,
den kogel,
het parallelipedum,
den kegel,
de pyramide.

Eigenaardig is op te merken, hoe kinderen soms instinctief het juiste begrip der vormen weergeven, den abstracten vorm van wat zij hebben waargenomen, op schuttingen en muren. Dit komt omdat hun vormgevoel nog onbedorven, rein en eenvoudig is, nog niet besmet door scholen en academies, waar men hun 'n vorm opdringt die niets te maken heeft met den instinctieven abstracten vorm, welken zij waarnemen. Voor de moderne kunstenaars geldt wat Christus zeide: wordt gelijk de kinderkens, zoo gij in het koninkrijk der hemelen wilt komen.

Uit dit herleiden tot mathematische vormen, werd het *Kubisme* geboren.

De naam kubisme werd voor het eerst in 1908 spottenderwijs gebruikt door de tegenstanders van het kubisme. Trouwens, zijn bijna alle namen der groote schildersbewegingen op deze wijze ontstaan. De conservatieven gaven ook spottenderwijs den naam Impressionisten, neo-impressionisten, pointillisten aan de moderneren.

Het komt er minder op aan wie de eerste historische